

Warszawa, dnia 4 września 2018 r.

Poz. 1693

USTAWA

z dnia 5 lipca 2018 r.

o zmianie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1834) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. 1. Ustawa określa zasady współpracy podmiotu publicznego i partnera prywatnego w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego oraz organ właściwy w sprawach partnerstwa publiczno-prywatnego uregulowanych w ustawie.

2. Partnerstwo publiczno-prywatne polega na wspólnej realizacji przedsięwzięcia opartej na podziale zadań i ryzyk pomiędzy podmiotem publicznym i partnerem prywatnym.”;

2) w art. 2 w pkt 1 w lit. b wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„inna, niż określona w lit. a, osobę prawną, utworzoną w szczególnym celu zaspokajania potrzeb o charakterze powszechnym niemających charakteru przemysłowego ani handlowego, niedziałającą w zwykłych warunkach rynkowych, której celem nie jest wypracowanie zysku oraz nieponoszącą strat wynikających z prowadzenia działalności, jeżeli podmioty, o których mowa w tym przepisie oraz w lit. a, pojedynczo lub wspólnie, bezpośrednio lub pośrednio przez inny podmiot.”;

3) uchyla się art. 3;

4) po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu:

„Rozdział 1a

Ocena efektywności realizacji przedsięwzięcia

Art. 3a. 1. Przed wszczęciem postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego podmiot publiczny sporządza ocenę efektywności realizacji przedsięwzięcia w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego w porównaniu do efektywności jego realizacji w inny sposób, w szczególności przy wykorzystaniu wyłącznie środków publicznych.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, ustawę z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, ustawę z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawę z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym, ustawę z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia, ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, ustawę z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej oraz ustawę z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi.

2. Dokonując oceny, o której mowa w ust. 1, podmiot publiczny uwzględnia w szczególności zakładany podział zadań i ryzyk pomiędzy podmiot publiczny i partnera prywatnego, szacowane koszty cyklu życia przedsięwzięcia i czas niezbędny do jego realizacji oraz wysokość opłat pobieranych od użytkowników, jeżeli takie opłaty są planowane, oraz warunki ich zmiany.

Art. 3b. 1. Podmiot publiczny może wystąpić do ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego z wnioskiem o opinię na temat zasadności realizacji przedsięwzięcia w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego.

2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się ocenę, o której mowa w art. 3a ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego opiniuje przedłożoną dokumentację w zakresie poprawności i kompletności przeprowadzonych analiz poprzedzających realizację przedsięwzięcia, przyjętego modelu prawno-organizacyjnego, mechanizmów wynagradzania partnera prywatnego, w tym wysokości opłat pobieranych od użytkowników, jeżeli takie opłaty są planowane, oraz warunków ich zmiany, oraz proponowanego podziału ryzyk w przedsięwzięciu w terminie 60 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku, o którym mowa w ust. 1.

4. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego może, wyznaczając odpowiedni termin, zwrócić się do podmiotu publicznego o poprawienie, wyjaśnienie lub uzupełnienie wniosku, o którym mowa w ust. 1.

5. Opinii, o której mowa w ust. 1, nie ujawnia się osobom trzecim do chwili zawarcia umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym, umowy koncesji na roboty budowlane lub usługi lub umowy w sprawie zamówienia publicznego albo zakończenia postępowania w inny sposób w zakresie inwestycji, będącej przedmiotem tej opinii. W przypadku gdy mimo wydania opinii, o której mowa w ust. 1, nie wszczęto postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego, opinia może zostać ujawniona nie wcześniej niż po upływie 2 lat od dnia jej wydania.

6. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego nie ujawnia informacji pozyskanych w związku z wydaniem opinii, o której mowa w ust. 1, jeżeli groziłoby to ujawnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa, jak również innych tajemnic ustawowo chronionych.”;

5) w art. 4:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Do wyboru partnera prywatnego i umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1579 i 2018 oraz z 2018 r. poz. 1560, 1603, 1669 i 1693), w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie.

2. Jeżeli umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym ma spełniać warunki określone w art. 3 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. poz. 1920 oraz z 2018 r. poz. 1669 i 1693), do wyboru partnera prywatnego i umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym stosuje się przepisy tej ustawy albo ustawy, o której mowa w ust. 1, w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie. W przypadku zastosowania do wyboru partnera prywatnego ustawy, o której mowa w ust. 1, zastosowanie mają przepisy art. 6 oraz art. 45 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi.”;

b) w ust. 3 wyrazy „partnera publicznego” zastępuje się wyrazami „podmiot publiczny”;

6) w art. 5 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W ogłoszeniu wszczynającym postępowanie w sprawie wyboru partnera prywatnego zamieszcza się informację, że postępowanie ma na celu zawarcie umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym.”;

7) w art. 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Najkorzystniejszą jest oferta, która przedstawia najkorzystniejszy bilans wynagrodzenia partnera prywatnego albo spółki, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a, lub kosztu przedsięwzięcia ponoszonego przez podmiot publiczny i innych kryteriów odnoszących się do przedsięwzięcia.”;

b) uchyla się ust. 2,

c) w ust. 3:

– we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyraz „również”,

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podział dochodów pochodzących z przedsięwzięcia pomiędzy podmiotem publicznym i partnerem prywatnym, w tym dochodów w postaci udziału w zysku spółki, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a;”;

– w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) podział zadań i ryzyk związanych z przedsięwzięciem pomiędzy podmiotem publicznym i partnerem prywatnym;

6) terminy i wysokość przewidywanych płatności lub innych świadczeń podmiotu publicznego, jeżeli są one planowane.”;

8) w art. 7:

- a) w ust. 2 wyrazy „partnerstwa publiczno-privatnego” zastępuje się wyrazem „przedsięwzięcia”,
- b) w ust. 3 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „albo 1a”,
- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do odpowiedzialności za wykonanie umowy o partnerstwie publiczno-privatnym i zabezpieczenia należytego wykonania umowy przepisów art. 141, art. 150 i art. 151 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych nie stosuje się.”,

- d) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Jeżeli jest planowane pobieranie opłat od użytkowników przedsięwzięcia przez partnera prywatnego, umowa o partnerstwie publiczno-privatnym określa maksymalną wysokość tych opłat oraz warunki ich zmiany.

6. Po zawarciu umowy o partnerstwie publiczno-privatnym maksymalna wysokość opłat, o których mowa w ust. 5, może być zmieniona wyłącznie w formie aneksu do umowy, chyba że wysokość opłat i warunki ich zmiany są regulowane w innych przepisach.”;

9) po art. 7 dodaje się art. 7a i art. 7b w brzmieniu:

„Art. 7a. 1. Podmiot publiczny może wyrazić zgodę na zawarcie i wykonanie umowy o partnerstwie publiczno-privatnym z zawiązaną po wyborze najkorzystniejszej oferty w celu realizacji przedsięwzięcia jednoosobową spółką partnera prywatnego albo spółką kapitałową, której jedynymi współnikami są partnerzy prywatni. Przepisy ustawy oraz przepisy odrębne dotyczące partnera prywatnego, z wyjątkiem ust. 4 i art. 7b ust. 3 ustawy oraz art. 778² ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1360, z późn. zm.²⁾), z chwilą zawarcia umowy o partnerstwie publiczno-privatnym, stosuje się do spółki, o której mowa w zdaniu pierwszym.

2. Warunki zgody podmiot publiczny określa w pierwszym dokumencie, który udostępnia w postępowaniu o zawarcie umowy o partnerstwie publiczno-privatnym, w szczególności w opisie potrzeb i wymagań zamawiającego, specyfikacji istotnych warunków zamówienia, dokumentach koncesji albo innej dokumentacji postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego.

3. Jeżeli podmiot publiczny nie wyraża zgody, o której mowa w ust. 1, zamieszcza stosowną informację w ogłoszeniu wszczynającym postępowanie w sprawie wyboru partnera prywatnego.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, partner prywatny odpowiada solidarnie ze spółką, o której mowa w tym przepisie, za szkodę wyrządzoną podmiotowi publicznemu w skutek nieudostępnienia spółce zasobów, które wskazał w ofercie, chyba że za nieudostępnienie tych zasobów nie ponosi winy.

5. Jeżeli partner prywatny, w toku postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego, polegał na zdolnościach technicznych lub zawodowych lub sytuacji finansowej lub ekonomicznej innych podmiotów, podmioty te odpowiadają za szkodę wyrządzoną podmiotowi publicznemu przez nieudostępnienie tych zasobów spółce, o której mowa w ust. 1, na zasadach określonych w art. 22a ust. 5 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych albo art. 36 ust. 3 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi.

Art. 7b. 1. Przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny dotyczących odpowiedzialności inwestora za wynagrodzenie należne podwykonawcy nie stosuje się do podmiotu publicznego, jeżeli umowa o partnerstwie publiczno-privatnym tak stanowi. W przypadku gdy podmiot publiczny jest inwestorem, a nie stosuje się do niego przepisów, o których mowa w zdaniu pierwszym, partner prywatny informuje o tym podwykonawcę przed zawarciem z nim umowy.

2. Jeżeli umowa o partnerstwie publiczno-privatnym wyłącza odpowiedzialność podmiotu publicznego za wynagrodzenie należne podwykonawcy, gdy według zasad ogólnych podmiot publiczny ponosiłby taką odpowiedzialność, za wynagrodzenie należne podwykonawcy, jak inwestor, odpowiada:

- 1) spółka, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a, albo
- 2) partner prywatny, jeżeli przedsięwzięcie jest realizowane przez partnera prywatnego albo spółkę, o której mowa w art. 7a ust. 1.

3. Jeżeli egzekucja wynagrodzenia należnego podwykonawcy przeciwko spółce, o której mowa w art. 7a ust. 1, okaże się bezskuteczna, podwykonawca może prowadzić egzekucję z majątku partnera prywatnego. Podwykonawca może wnieść powództwo przeciwko partnerowi prywatnemu, zanim egzekucja z majątku spółki okaże się bezskuteczna.”;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1467, 1499, 1544, 1629, 1637 i 1693.

10) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Podmiot publiczny ma prawo do bieżącej kontroli realizacji przedsięwzięcia przez partnera prywatnego oraz do kontroli składnika majątkowego wykorzystywanego przez partnera prywatnego do realizacji przedsięwzięcia. Zasady i szczegółowy tryb przeprowadzania kontroli określa umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym.

2. W przypadku gdy prowadzona kontrola wykaże, iż składnik majątkowy wykorzystywany przez partnera prywatnego do realizacji przedsięwzięcia znajduje się w stanie technicznym wskazującym na jego nieprawidłowe wykorzystywanie, podmiot publiczny wzywa partnera prywatnego do podjęcia odpowiednich działań, w szczególności do poczynienia nakładów mających na celu doprowadzenie składnika majątkowego do właściwego stanu technicznego. Umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym określa skutki niepodjęcia działań mających na celu doprowadzenie składnika majątkowego do właściwego stanu technicznego.

3. Partner prywatny ma obowiązek bieżącego raportowania podmiotowi publicznemu o stanie realizacji przedsięwzięcia i stanie technicznym składnika majątkowego wykorzystywanego przez partnera prywatnego do realizacji przedsięwzięcia. Zasady, szczegółowy tryb oraz częstotliwość raportowania określa umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym.”;

11) w art. 9 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli składnik majątkowy podmiotu publicznego stanowił wkład niepieniężny do spółki, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a, jego przekazania w razie wykorzystania niezgodnie z przeznaczeniem dokonuje się na zasadach określonych w umowie spółki albo statucie spółki.”;

12) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Podmiot publiczny może zawrzeć umowę z osobą trzecią finansującą przedsięwzięcie w całości lub w części, na mocy której, w przypadku poważnego zagrożenia realizacji przedsięwzięcia, będzie mógł przenieść na tę osobę trzecią całość lub część obowiązków partnera prywatnego, wraz ze związanymi z nimi prawami.

2. Osoba trzecia, o której mowa w ust. 1, może powierzyć realizację przedsięwzięcia innemu podmiotowi lub podmiotom tylko za zgodą podmiotu publicznego.

3. Ogłoszenie o zamówieniu, specyfikacja istotnych warunków zamówienia, dokumenty koncesji lub inna dokumentacja postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego zawiera warunki stosowania ust. 1 i 2. Umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym może uszczegóławiać te warunki.

4. Postanowienia umów zawartych z osobą trzecią finansującą przedsięwzięcie w całości lub części, przez podmiot publiczny, partnera prywatnego lub spółkę, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a, sprzeczne z umową o partnerstwie publiczno-prywatnym są nieważne.”;

13) w art. 11:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po zakończeniu czasu trwania umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym, partner prywatny lub spółka, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a, przekazuje podmiotowi publicznemu składnik majątkowy, który był wykorzystywany do realizacji przedsięwzięcia, chyba że umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym stanowi inaczej lub podmiot publiczny postanowi o pozostawieniu składnika majątkowego w majątku spółki.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Partner prywatny lub spółka, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a, przekazuje składnik majątkowy podmiotowi publicznemu w stanie niepogorszonym, z uwzględnieniem jego zużycia wskutek prawidłowego używania, chyba że umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym stanowi inaczej. Przepisy art. 9 ust. 3 stosuje się odpowiednio.”,

c) w ust. 3 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „albo 1a”;

14) w art. 12 w ust. 1 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „albo 1a”;

15) uchyla się art. 13;

16) w art. 14:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym może przewidywać, że w celu jej wykonania podmiot publiczny i partner prywatny zawiążą spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością albo spółkę akcyjną.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym może przewidywać, że w celu jej wykonania partner prywatny nabędzie udziały albo akcje spółki z udziałem podmiotu publicznego. Nabycie może nastąpić w drodze objęcia udziałów w podwyższonym kapitale zakładowym albo akcji.”,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepis art. 7a ust. 5 stosuje się do odpowiedzialności innych podmiotów, o których mowa w tym przepisie, za szkody wyrządzone podmiotowi publicznemu wskutek nieudostępnienia zasobów spółce, o której mowa w ust. 1 albo 1a.”;

17) po art. 14 dodaje się art. 14a i art. 14b w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. Spółkę, o której mowa w art. 14 ust. 1, zawiązuje się na czas oznaczony, niezbędny do wykonania umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz zakończenia jej spraw.

2. Czas trwania spółki, o której mowa w art. 14 ust. 1, może być przedłużony na czas nieoznaczony, jeżeli partner prywatny przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, zbył udziały w tej spółce albo akcje tej spółki na rzecz podmiotu publicznego albo zostały one umorzone.

Art. 14b. 1. W przypadku spółki, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a, najpóźniej w terminie roku od dnia zakończenia czasu trwania umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym, partner prywatny zbywa udziały w tej spółce albo akcje tej spółki na rzecz podmiotu publicznego albo podlegają one umorzeniu. Przepisu art. 361 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1577 oraz z 2018 r. poz. 398, 650 i 1544) nie stosuje się.

2. Statut albo umowa spółki stanowią, że w razie bezskutecznego upływu terminu, o którym mowa w ust. 1, udziały albo akcje partnera prywatnego, z wyjątkiem udziałów albo akcji należących do jednostek sektora finansów publicznych i spółek zależnych od podmiotu publicznego, podlegają umorzeniu w trybie określonym, odpowiednio, w art. 199 § 4 albo art. 359 § 6 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych.

3. Zbycie albo umorzenie udziałów albo akcji, o których mowa w ust. 1 i 2, może być nieodpłatne, jeżeli statut albo umowa spółki tak stanowią.”;

18) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Zgody wszystkich wspólników albo akcjonariuszy spółki, o której mowa w art. 14 ust. 1 oraz 1a, wymaga:

1) zbycie lub obciążenie:

a) nieruchomości,

b) przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 55¹ ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;

2) zawiązanie innej spółki;

3) objęcie albo nabycie udziałów lub akcji innej spółki.”;

19) w art. 16:

a) w ust. 1 po wyrazie „spółce” dodaje się wyrazy „, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a”;

b) w ust. 2 wyraz „dwóch” zastępuje się wyrazem „trzech”;

20) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Organ właściwy w sprawach partnerstwa publiczno-prywatnego

Art. 16a. 1. Organem właściwym w sprawach partnerstwa publiczno-prywatnego w zakresie uregulowanym w ustawie jest minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego.

2. Do zadań ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego należy w szczególności:

1) wydawanie opinii, o których mowa w art. 3b ust. 1;

2) wydawanie opinii, o których mowa w art. 133b ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;

3) upowszechnianie i promowanie dobrych praktyk z zakresu partnerstwa publiczno-prywatnego, w szczególności dotyczących projektów hybrydowych, o których mowa w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2018 r. poz. 1431 i 1544);

4) przygotowywanie i upowszechnianie przykładowych wzorów umów o partnerstwie publiczno-prywatnym, wytycznych oraz innych dokumentów stosowanych przy planowaniu i realizacji partnerstwa publiczno-prywatnego;

5) prowadzenie bazy partnerstw publiczno-prywatnych;

6) wsparcie merytoryczne podmiotów publicznych realizujących przedsięwzięcia;

7) dokonywanie analiz i ocen funkcjonowania partnerstwa publiczno-prywatnego, w tym stanu i perspektyw finansowego zaangażowania sektora prywatnego.

Art. 16b. 1. Podmiot publiczny obowiązany jest przekazać ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego informacje dotyczące partnerstwa publiczno-prywatnego, w szczególności informacje dotyczące:

- 1) wszczęcia postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego;
- 2) zawarcia umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym, w tym:
 - a) nazwy przedsięwzięcia,
 - b) trybu wyboru partnera prywatnego,
 - c) daty podpisania umowy i okresu jej obowiązywania,
 - d) daty rozpoczęcia, zawieszenia i zakończenia realizacji przedsięwzięcia,
 - e) wartości inwestycji, z uwzględnieniem podatku od towarów i usług, rozumianej jako nakłady inwestycyjne, które mają być poniesione na realizację przedsięwzięcia,
 - f) wartości usług, z uwzględnieniem podatku od towarów i usług, które mają być świadczone w ramach przedsięwzięcia,
 - g) wartości umowy, z uwzględnieniem podatku od towarów i usług, rozumianej jako suma przewidywanych wydatków koniecznych do poniesienia przy realizacji przedsięwzięcia,
 - h) zastosowanych mechanizmów wynagradzania partnera prywatnego, w tym wysokości opłat pobieranych od użytkowników, jeżeli takie opłaty są planowane, oraz warunków ich zmiany,
 - i) zawarcia umów, o których mowa w art. 10a;
- 3) zmiany umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym, powodującej zmianę danych, o których mowa w pkt 2;
- 4) zawiązania i wpisu do rejestru przedsiębiorców spółki, o której mowa w art. 7a ust. 1 albo art. 14 ust. 1 albo 1a, jej przedłużenia w trybie art. 14a ust. 2, a także jej rozwiązania.

2. Podmiot publiczny przekazuje informacje, o których mowa w ust. 1, ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego w terminie 30 dni od dnia wystąpienia zdarzenia, którego dotyczą te informacje.

3. W przypadku zmiany wartości umowy, która nie wynika ze zmiany zakresu świadczeń partnera prywatnego albo spółki, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a, informacje, o których mowa w ust. 1, mogą być przekazywane zbiorczo nie później niż trzy miesiące po zakończeniu roku obrotowego.

4. Na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego sporządza i publikuje informacje w bazie partnerstw publiczno-prywatnych, udostępnianej na stronie internetowej prowadzonej przez urząd obsługujący tego ministra.

Art. 16c. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego, w celu realizacji zadań określonych w niniejszym rozdziale, może, w każdym czasie, zwrócić się do podmiotu publicznego z żądaniem udzielenia informacji dotyczących wykonywania umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym, a podmiot publiczny jest obowiązany niezwłocznie takich informacji udzielić. Jeżeli udzielenie informacji nie jest możliwe w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, podmiot publiczny zawiadamia o tym ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, podając przyczynę nieudzielenia informacji i wskazując dodatkowy termin ich udzielenia.”;

- 21) w art. 18 dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Zgoda, o której mowa w ust. 1, nie stanowi zabezpieczenia finansowania przedsięwzięcia z budżetu państwa.

6. Podmiot publiczny może unieważnić postępowanie w sprawie wyboru partnera prywatnego, jeżeli minister właściwy do spraw finansów publicznych odmówi udzielenia zgody, o której mowa w ust. 1, a możliwość unieważnienia postępowania na tej podstawie została przewidziana w ogłoszeniu o zamówieniu, dokumentach koncesji lub innej dokumentacji postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1360, 1467, 1499, 1544, 1629 i 1637) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po art. 778¹ dodaje się art. 778² w brzmieniu:

„Art. 778². Tytułowi egzekucyjnemu wydanemu przeciwko spółce, o której mowa w art. 7a ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1834 oraz z 2018 r. poz. 1693), obejmującemu obowiązek zapłaty wynagrodzenia należnego podwykonawcy, sąd nadaje klauzulę wykonalności przeciwko partnerowi prywatnemu, jeżeli egzekucja przeciwko spółce okaże się bezskuteczna, jak również wtedy, gdy jest oczywiste, że egzekucja ta będzie bezskuteczna.”;

- 2) w art. 781 w § 1 i 1², w art. 783 w § 3² i 4 oraz w art. 795 w § 2¹ po wyrazach „art. 778¹” dodaje się wyrazy „, art. 778²”.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2222, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 13 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) postój pojazdów samochodowych na drogach publicznych:
 - a) w strefie płatnego parkowania,
 - b) w śródmiejskiej strefie płatnego parkowania;”;
- 2) w art. 13b:
 - a) w ust. 1 wyrazy „art. 13 ust. 1 pkt 1” zastępuje się wyrazami „art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. a”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Opłatę, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. b, pobiera się za postój pojazdów samochodowych w śródmiejskiej strefie płatnego parkowania, w wyznaczonym miejscu, w określone dni lub codziennie, w określonych godzinach lub całodobowo.”;
 - c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Śródmiejską strefę płatnego parkowania ustala się na obszarach zgrupowania intensywnej zabudowy funkcjonalnego śródmieścia, które stanowi faktyczne centrum miasta lub dzielnicy w mieście o liczbie ludności powyżej 100 000 mieszkańców, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w ust. 2, a ustanowienie strefy płatnego parkowania może nie być wystarczające do realizacji lokalnej polityki transportowej lub polityki ochrony środowiska.

2b. Ustalenie śródmiejskiej strefy płatnego parkowania, w tym ustalenie wysokości opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. b, wymaga uprzedniego przeprowadzenia przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) analizy, która określi:

 - 1) rotację parkujących pojazdów samochodowych w planowanej śródmiejskiej strefie płatnego parkowania;
 - 2) zakładany poziom rotacji parkujących pojazdów samochodowych w planowanej śródmiejskiej strefie płatnego parkowania, z uwzględnieniem różnych poziomów wysokości opłat za postój w tej strefie.”;
 - d) w ust. 3 po wyrazie „parkowania” dodaje się wyrazy „lub śródmiejską strefę płatnego parkowania”,
 - e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Rada gminy (rada miasta), ustalając strefę płatnego parkowania lub śródmiejską strefę płatnego parkowania:

 - 1) ustala wysokość opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. a lub b, z tym że opłata za pierwszą godzinę postoju pojazdu samochodowego nie może przekraczać:
 - a) w strefie płatnego parkowania – 0,15% minimalnego wynagrodzenia, w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2017 r. poz. 847 oraz z 2018 r. poz. 650),
 - b) w śródmiejskiej strefie płatnego parkowania – 0,45% minimalnego wynagrodzenia, o którym mowa w lit. a;
 - 2) może wprowadzić opłaty abonamentowe lub zryczałtowane oraz zerową stawkę opłaty dla niektórych użytkowników drogi;
 - 3) określa sposób pobierania opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1.”;
 - f) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Ustalając wysokość opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. b, rada gminy (rada miasta) bierze pod uwagę wyniki analizy, o której mowa w ust. 2b.”;
 - g) w ust. 6:
 - w pkt 1 i 1a po wyrazie „parkowania” dodaje się wyrazy „lub śródmiejskiej strefie płatnego parkowania”,
 - w pkt 2 po wyrazie „parkowania” dodaje się wyrazy „lub śródmiejskiej strefie płatnego parkowania”,
 - h) w ust. 7 wyrazy „Opłatę, o której mowa” zastępuje się wyrazami „Opłaty, o których mowa”;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 12, 138, 159, 317, 1356 i 1669.

- 3) w art. 13f w ust. 2 wyrazy „50 zł” zastępuje się wyrazami „10% minimalnego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę”;
- 4) w art. 40a po ust. 1c dodaje się ust. 1d i 1e w brzmieniu:

„1d. Środki uzyskane z opłat za postój pojazdów samochodowych w śródmiejskiej strefie płatnego parkowania, w wysokości nie mniejszej niż 65% tych opłat, oraz środki z opłat dodatkowych, o których mowa w art. 13f ust. 1, pobranych z tytułu nieuiszczenia opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. b, gmina przeznacza wyłącznie na sfinansowanie poprawy publicznego transportu zbiorowego, budowę lub przebudowę infrastruktury pieszej lub rowowej lub zieleni i zadrzewienia w gminie.

1e. Środki, o których mowa w ust. 1d, gmina gromadzi na wydzielonym rachunku.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1445, 1588 i 1669) w art. 2:

- 1) w ust. 3 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) grunty zajęte pod pasy drogowe dróg publicznych w rozumieniu przepisów o drogach publicznych oraz zlokalizowane w nich budowle – z wyjątkiem związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej innej niż utrzymanie dróg publicznych lub eksploatacja autostrad płatnych.”;

- 2) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepis ust. 3 pkt 4 stosuje się z uwzględnieniem przepisów o pomocy publicznej lub pomocy *de minimis*.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1509, 1540, 1552, 1629 i 1669) w art. 21 ust. 19 otrzymuje brzmienie:

„19. Zwolnieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 122, nie podlegają środki stanowiące zwrot wydatków poniesionych na realizację zadania publicznego lub przedsięwzięcia będącego przedmiotem umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym przez partnera prywatnego lub za jego pośrednictwem oraz środki przeznaczone na nabycie udziałów (akcji) w spółce, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1036, 1162, 1291, 1629 i 1669) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 w ust. 4:

- a) w pkt 18 po wyrazach „art. 14 ust. 1” dodaje się wyrazy „albo 1a”,
- b) w pkt 19 po wyrazach „art. 14 ust. 1” dodaje się wyrazy „albo 1a”;

- 2) w art. 15 w ust. 1r po wyrazach „art. 14 ust. 1” dodaje się wyrazy „albo 1a”;

- 3) w art. 17:

- a) w ust. 1 w pkt 42 po wyrazach „ust. 1” dodaje się wyrazy „albo 1a”,
- b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Zwolnieniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 42, nie podlegają środki stanowiące zwrot wydatków poniesionych na realizację zadania publicznego lub przedsięwzięcia będącego przedmiotem umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym przez partnera prywatnego lub za jego pośrednictwem oraz środki przeznaczone na nabycie udziałów (akcji) w spółce, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1057 oraz z 2018 r. poz. 12, 138 i 1496) w art. 1a:

- 1) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Jeżeli budowa i eksploatacja albo wyłącznie eksploatacja autostrady ma następować w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego, w postępowaniu w sprawie wyboru spółki uwzględnia się także przepisy ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1834 oraz z 2018 r. poz. 1693).”;

- 2) w ust. 5 po wyrazach „ust. 3” dodaje się wyrazy „i 3a”.

Art. 8. W ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 827 oraz z 2018 r. poz. 1496) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 9 uchyla się ust. 2;

- 2) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do wnoszenia wkładów oraz obejmowania udziałów i akcji stosuje się przepisy Kodeksu spółek handlowych oraz przepisy Kodeksu cywilnego, z zastrzeżeniem przepisów ustaw: o samorządzie gminnym, o samorządzie powiatowym, o samorządzie województwa, o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz o komercjalizacji i niektórych uprawnieniach pracowników.”;

- 3) w art. 22 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Mienie pozostałe po likwidacji samorządowego zakładu budżetowego może być także wniesione do spółki, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2018 r. poz. 121, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 13 w ust. 1a po wyrazach „art. 14 ust. 1” dodaje się wyrazy „albo 1a”;

- 2) w art. 37:

- a) w ust. 2:

- w pkt 11 po wyrazach „art. 14 ust. 1” dodaje się wyrazy „albo 1a”,
- w pkt 19 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 20 w brzmieniu:

„20) jest sprzedawana finansującemu wybranemu w trybie ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1579 i 2018 oraz z 2018 r. poz. 1560, 1603, 1669 i 1693), z równoczesnym zawarciem umowy leasingu, na mocy której finansujący nieodwołalnie zobowiązuje się przenieść na zbywcę albo podmiot wskazany przez zbywcę własność tej nieruchomości po upływie oznaczonego w umowie czasu trwania leasingu, zapłacie ostatniej raty albo w razie rozwiązania umowy leasingu z innych przyczyn.”;

- b) ust. 4a otrzymuje brzmienie:

„4a. Umowy użytkowania, najmu lub dzierżawy zawiera się w drodze bezprzetargowej:

- 1) na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony, jeżeli:

- a) użytkownikiem, najemcą lub dzierżawcą nieruchomości jest organizacja pożytku publicznego,
- b) użytkownikiem nieruchomości jest stowarzyszenie ogrodowe w rozumieniu ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2176);

- 2) na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata, ale nieprzekraczający czasu trwania umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym, jeżeli użytkownikiem, najemcą lub dzierżawcą nieruchomości jest partner prywatny lub spółka, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym, jeżeli oddanie w użytkowanie, najem albo dzierżawę stanowi wniesienie wkładu własnego podmiotu publicznego, a wybór partnera prywatnego nastąpił w trybie przewidzianym w art. 4 ust. 1 lub 2 tej ustawy.”;

- 3) w art. 68a:

- a) w ust. 1 po wyrazach „art. 14 ust. 1” dodaje się wyrazy „albo 1a”,

- b) w ust. 3 po wyrazach „art. 14 ust. 1” dodaje się wyrazy „albo 1a”.

Art. 10. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.⁵⁾) art. 14s otrzymuje brzmienie:

„Art. 14s. § 1. Z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej może wystąpić zamawiający w rozumieniu ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1579 i 2018 oraz z 2018 r. poz. 1560, 1603, 1669 i 1693) w zakresie mającym wpływ na sposób obliczenia ceny w związku z udzielanym zamówieniem publicznym, podmiot publiczny w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1834 oraz z 2018 r. poz. 1693) w zakresie mającym wpływ na sposób obliczenia wynagrodzenia w związku z zawieraną umową o partnerstwie publiczno-prywatnym, lub zamawiający w rozumieniu ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. poz. 1920 oraz

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 50, 650, 1000, 1089, 1496 i 1669.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 650, 723, 771, 1000, 1039, 1075, 1499, 1540, 1544 i 1629.

z 2018 r. poz. 1669 i 1693) w zakresie mającym wpływ na sposób obliczenia wynagrodzenia koncesjonariusza wraz z ewentualną płatnością od zamawiającego w związku z zawieraną umową koncesji na roboty budowlane lub usługi. Przepisu art. 14b § 4 nie stosuje się.

§ 2. Przepisy art. 14k–14n stosuje się odpowiednio do wykonawcy, partnera prywatnego lub koncesjonariusza.”

Art. 11. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 762, z późn. zm.⁶⁾) w art. 23a w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) partnerstwa publiczno-prywatnego.”

Art. 12. W ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1579 i 2018 oraz z 2018 r. poz. 1560, 1603 i 1669) w art. 93:

1) w ust. 1a wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zamawiający może unieważnić postępowanie o udzielenie zamówienia, jeżeli środki, które zamawiający zamierzał przeznaczyć na sfinansowanie całości lub części zamówienia, nie zostały mu przyznane, a możliwość unieważnienia postępowania na tej podstawie została przewidziana w:”;

2) uchyla się ust. 1b.

Art. 13. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1508) w art. 25 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Zlecenie realizacji zadań z zakresu pomocy społecznej, o którym mowa w ust. 1, nie wyłącza możliwości zawierania umów o partnerstwie publiczno-prywatnym w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1834 oraz z 2018 r. poz. 1693), których przedmiotem jest budowa, remont, utrzymanie lub wyposażenie domów pomocy społecznej. Do średniego miesięcznego kosztu utrzymania w domu pomocy społecznej nie wlicza się wynagrodzenia partnera prywatnego za budowę, remont, utrzymanie i wyposażenie domu pomocy społecznej.”

Art. 14. W ustawie z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1458 i 1669) po art. 18c dodaje się art. 18d w brzmieniu:

„Art. 18d. Jeżeli przepisy odrębne przewidują możliwość stosowania przepisów o zamówieniach publicznych zamiast przepisów o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi i postępowanie zostało wszczęte w trybie przepisów o zamówieniach publicznych, do oceny zachowań związanych z przygotowaniem i zawarciem umowy, i poprzedzającym je postępowaniem, stosuje się przepisy ustawy dotyczące naruszeń przepisów o zamówieniach publicznych.”

Art. 15. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2017 r. poz. 2183, z późn. zm.⁷⁾) w art. 103 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Fundusz pomocy materialnej dla studentów i doktorantów w części, o której mowa w ust. 2 pkt 2–4, przeznaczona jest na pokrycie kosztów utrzymania domów i stołówek studenckich, w tym na wynagrodzenia pracowników zatrudnionych w tych domach i stołówkach studenckich, odpis na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych dla tych pracowników, lub wynagrodzenie partnera prywatnego, o którym mowa w ustawie z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1834 oraz z 2018 r. poz. 1693), któremu powierzono utrzymanie takiego domu lub stołówki.”

Art. 16. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1993, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) kontrola prawidłowości realizacji umów dotyczących partnerstwa publiczno-prywatnego;”;

2) w art. 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Czynności kontrolne polegają również na badaniu i kontroli określonych przepisami prawa procedur podejmowania i realizacji decyzji w przedmiocie: prywatyzacji i komercjalizacji, wsparcia finansowego, udzielania zamówień publicznych, rozporządzania mieniem państwowym lub komunalnym oraz przyznawania koncesji, zezwoleń, zwolnień podmiotowych i przedmiotowych, ulg, preferencji, kontyngentów, plafonów, poręczeń i gwarancji kredytowych, a także na badaniu prawidłowości realizacji umów o partnerstwie publiczno-prywatnym.”

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 810, 1090, 1467, 1544, 1560 i 1669.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2201 oraz z 2018 r. poz. 138, 398, 650, 730, 912, 1000 i 1115.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 2405 oraz z 2018 r. poz. 138, 650, 730, 1544 i 1669.

Art. 17. W ustawie z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia (Dz. U. z 2017 r. poz. 2093 oraz z 2018 r. poz. 12) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. Do udzielania przez spółkę zamówień, których przedmiotem są dostawy, usługi lub roboty budowlane, stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1579 i 2018 oraz z 2018 r. poz. 1560, 1603, 1669 i 1693), z uwzględnieniem ust. 2.

2. Spółka może zawrzeć umowę koncesji na roboty budowlane lub usługi jako zamawiający w rozumieniu ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. poz. 1920 oraz z 2018 r. poz. 1669 i 1693) lub umowę o partnerstwie publiczno-prywatnym jako podmiot publiczny w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1834 oraz z 2018 r. poz. 1693).”.

Art. 18. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 oraz z 2018 r. poz. 62, 1000, 1366 i 1669) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 133a dodaje się art. 133b–133e w brzmieniu:

„Art. 133b. 1. Planowanie inwestycji przez podmiot publiczny, w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1834 oraz z 2018 r. poz. 1693), w tym inwestycji objętych programami rozwoju, o których mowa w art. 15 ust. 4 pkt 2 ustawy o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, wymaga wydania niewiążącej opinii ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego w przedmiocie sposobu realizacji inwestycji, jeżeli planowana kwota finansowania z budżetu państwa tych inwestycji przekracza 300 000 tys. zł.

2. Opinia, o której mowa w ust. 1, nie jest wymagana, jeżeli inwestycja:

- 1) będzie realizowana na podstawie ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym albo
- 2) będzie realizowana na podstawie ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. poz. 1920 oraz z 2018 r. poz. 1669 i 1693), albo
- 3) będzie współfinansowana ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3, albo
- 4) dotyczy obronności lub bezpieczeństwa, w tym obejmuje zamówienia publiczne, o których mowa w art. 131a ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1579 i 2018 oraz z 2018 r. poz. 1560, 1603, 1669 i 1693).

3. Podmiot publiczny nie może w celu uniknięcia stosowania ust. 1 dzielić inwestycji na kilka inwestycji.

Art. 133c. 1. Opinię, o której mowa w art. 133b ust. 1, wydaje się na wniosek podmiotu publicznego.

2. Podmiot publiczny składa wniosek w dwóch egzemplarzach. Do wniosku załącza się w postaci papierowej lub elektronicznej:

- 1) opis planowanej inwestycji;
- 2) wskazanie sposobu realizacji inwestycji, wraz z uzasadnieniem;
- 3) ocenę efektywności realizacji inwestycji w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego w porównaniu do efektywności jego realizacji w sposób wskazany we wniosku;
- 4) opis sposobu i źródeł finansowania inwestycji obejmujący w szczególności przewidywaną wysokość środków z budżetu państwa przeznaczonych w poszczególnych okresach budżetowych na realizację inwestycji;
- 5) kopie aktów właściwych organów zatwierdzających realizację inwestycji lub kopie innych podobnych aktów, w szczególności plany inwestycyjne oraz opinie i oceny wydane przez właściwego ministra;
- 6) opis głównych rozwiązań technicznych i technologicznych.

3. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego może, przed wydaniem opinii, o której mowa w art. 133b ust. 1, zwrócić się do Ministra Finansów o wydanie opinii o planowanym przez wnioskodawcę sposobie realizacji inwestycji, w zakresie wpływu planowanych wydatków z budżetu państwa na bezpieczeństwo finansów publicznych.

4. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego może, wyznaczając odpowiedni termin, zwrócić się do podmiotu publicznego o poprawienie, wyjaśnienie lub uzupełnienie wniosku i załączników do niego.

5. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego zwraca wniosek podmiotowi publicznemu, podając uzasadnienie prawne i faktyczne, jeżeli wniosek lub załączona dokumentacja nie zawierają danych, o których mowa w ust. 2.

Art. 133d. 1. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego wydaje opinię, o której mowa w art. 133b ust. 1, podając uzasadnienie prawne i faktyczne, biorąc pod uwagę korzyść dla interesu publicznego, w szczególności zakładaną jakość wykonywania zadań podmiotu publicznego i oszczędne wykorzystanie zasobów oraz możliwość finansowania przedsięwzięcia ze środków budżetu państwa.

2. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego wydaje opinię w terminie 60 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku.

3. Termin, o którym mowa w ust. 2, ulega przedłużeniu o czas nie dłuższy niż 30 dni, jeżeli wystąpi o to Minister Finansów. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego niezwłocznie zawiadamia podmiot publiczny o przedłużeniu terminu.

4. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego niezwłocznie po wydaniu opinii przesyła:

- 1) opinię wnioskodawcy;
- 2) kopię opinii Ministrowi Finansów.

5. Podmiot publiczny może złożyć kolejny wniosek o wydanie opinii w zakresie tej samej inwestycji w przypadku zmiany treści załączników wskazanych w art. 133c ust. 2.

Art. 133e. 1. Opinii, o której mowa w art. 133b ust. 1, nie ujawnia się osobom trzecim do chwili zawarcia umowy w sprawie zamówienia publicznego, umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym lub umowy koncesji na roboty budowlane lub usługi albo zakończenia postępowania w inny sposób w zakresie inwestycji, będącej przedmiotem tej opinii. W przypadku gdy mimo wydania opinii nie wszczęto postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego, zawarcia umowy koncesji lub zamówienia, opinia może zostać ujawniona nie wcześniej niż w terminie 2 lat od jej wydania.

2. Minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego nie ujawnia informacji pozyskanych w związku z wydaniem opinii, o której mowa w art. 133b ust. 1, jeżeli groziłoby to ujawnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa lub innych tajemnic ustawowo chronionych.”;

2) w art. 135 uchyla się ust. 2–4;

3) w art. 162 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zlecenie zadań powinno następować na zasadzie wyboru najkorzystniejszej oferty, z uwzględnieniem przepisów o zamówieniach publicznych, o partnerstwie publiczno-prywatnym oraz o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, a w odniesieniu do organizacji pozarządowych – z odpowiednim zastosowaniem art. 43 i art. 151.”;

4) po art. 221 dodaje się art. 221a w brzmieniu:

„Art. 221a. 1. Z budżetu jednostki samorządu terytorialnego mogą być udzielane dotacje celowe na dofinansowanie kosztów inwestycji związanych z wykonywaniem zadań publicznych jednostki w ramach umów o partnerstwie publiczno-prywatnym, z uwzględnieniem przepisów o partnerstwie publiczno-prywatnym.

2. Udzielenie dotacji następuje na podstawie umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym z uwzględnieniem przepisów o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

3. Do umowy, o której mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepis art. 221 ust. 3.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 160, z późn. zm.⁹⁾) w art. 54 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Zakazu, o którym mowa w ust. 4, nie stosuje się, jeżeli podmiot tworzący, przed wszczęciem postępowania w sprawie wyboru partnera prywatnego, wyraził zgodę na wniesienie majątku samodzielnego zakładu opieki zdrowotnej lub przysługującego mu do niego prawa w formie aportu do spółki, o której mowa w art. 14 ust. 1 albo 1a ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1834 oraz z 2018 r. poz. 1693).”.

Art. 20. W ustawie z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. poz. 1920 oraz z 2018 r. poz. 1669) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w pkt 11 w lit. c skreśla się wyrazy „innych niż prawa”;

2) w art. 8 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy łączna wartość odrębnych części przedmiotu umowy koncesji jest równa lub przekracza kwotę wskazaną w art. 4, przepisy ustawy stosuje się do zawarcia umowy koncesji dotyczącej każdej z tych części.”;

3) w art. 10:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) części, do których mają zastosowanie przepisy ustawy, oraz zamówienia publiczne udzielane na zasadach ogólnych lub zamówienia sektorowe, w rozumieniu Prawa zamówień publicznych, których wartość jest równa lub przekracza kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 Prawa zamówień publicznych, stosuje się przepisy Prawa zamówień publicznych;”.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 138, 650, 1128, 1375, 1532, 1629 i 1669.

b) w ust. 4:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) Prawa zamówień publicznych, jeżeli jeden z rodzajów działalności dotyczy zamówień publicznych udzielanych na zasadach ogólnych, a drugi rodzaj działalności dotyczy umowy koncesji, do której stosuje się przepisy ustawy;”;

– w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) umowy koncesji, a drugi nie dotyczy zamówień publicznych udzielanych na zasadach ogólnych lub zamówień sektorowych;”;

– w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) ustawy dotyczące koncesji innych niż koncesje służące prowadzeniu działalności sektorowej, jeżeli jeden z rodzajów działalności dotyczy takich koncesji, a drugi dotyczy koncesji służącej prowadzeniu działalności sektorowej.”;

4) w art. 18 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zamawiający przekazuje ogłoszenia Urzędowi Publikacji Unii Europejskiej zgodnie z formatem i procedurami elektronicznego przesyłania ogłoszeń wskazanymi na stronie internetowej, o której mowa w ust. 2 załącznika IX do dyrektywy 2014/23/UE, jeżeli szacunkowa wartość umowy koncesji jest równa lub przekracza kwotę określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 2.”.

Art. 21. 1. Do postępowań w sprawie wyboru partnera prywatnego, postępowań o udzielenie zamówienia publicznego oraz postępowań o zawarcie umowy koncesji, wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do postępowań w sprawie wyboru partnera prywatnego wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, do których zastosowano przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1579 i 2018 oraz z 2018 r. poz. 1560, 1603, 1669 i 1693) i wynagrodzenie partnera prywatnego będzie określone w sposób, o którym mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. poz. 1920 oraz z 2018 r. poz. 1669 i 1693), stosuje się art. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Przepis art. 18d ustawy zmienianej w art. 14 stosuje się do oceny zachowań związanych z przygotowaniem i zawarciem umowy koncesji, i poprzedzającym je postępowaniem, które zostało wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 22. 1. Do umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym zawartej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Przepisów art. 7a ust. 1 i art. 14 ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się do umowy zawartej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy w wyniku postępowań w sprawie wyboru partnera prywatnego wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 23. Podmioty publiczne w ciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przekażą ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego informacje dotyczące partnerstw publiczno-prywatnych trwających w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 24. Planowanie realizacji inwestycji nie wymaga opinii, o której mowa w art. 133b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 18, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jeżeli wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o którym mowa w art. 73 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, 1566 i 1999), dla tej inwestycji został złożony do właściwego organu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 25. Strefa płatnego parkowania ustalona na podstawie przepisów dotychczasowych staje się strefą płatnego parkowania, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 26. Przepis art. 37 ust. 4a ustawy zmienianej w art. 9 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się także do partnera prywatnego wybranego na podstawie przepisów dotychczasowych lub spółki, o której mowa w art. 14 ustawy zmienianej w art. 1, zawiązanej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 27. 1. W latach 2018–2027 limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy wynosi 16 865 tys. zł, w tym w poszczególnych latach wynosi:

1) w roku 2018 – 1 560 tys. zł;

- 2) w roku 2019 – 1 895 tys. zł;
- 3) w roku 2020 – 1 895 tys. zł;
- 4) w roku 2021 – 1 645 tys. zł;
- 5) w roku 2022 – 1 645 tys. zł;
- 6) w roku 2023 – 1 645 tys. zł;
- 7) w roku 2024 – 1 645 tys. zł;
- 8) w roku 2025 – 1 645 tys. zł;
- 9) w roku 2026 – 1 645 tys. zł;
- 10) w roku 2027 – 1 645 tys. zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy limitu wydatków określonego w ust. 1 stosuje się mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wysokości kosztów realizacji zadań publicznych wykonywanych na rzecz obywateli, w szczególności przez:

- 1) ograniczenie publikacji wydawanych przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;
- 2) ograniczenie liczby szkoleń i konferencji organizowanych przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego oraz w których uczestniczą pracownicy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;
- 3) ograniczenie działalności ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego związanej z przygotowaniem i upowszechnianiem przykładowych wzorów umów o partnerstwie publiczno-prywatnym, wytycznych oraz innych dokumentów stosowanych przy planowaniu i realizacji partnerstwa publiczno-prywatnego;
- 4) ograniczenie wsparcia doradczego dla uczestników rynku partnerstwa publiczno-prywatnego.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz odpowiedzialnym za wdrożenie mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego.

Art. 28. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 3 i art. 25, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*